

ת"פ 16736/10 - מדינת ישראל נגד לואי רشك

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 16736-10-21 מדינת ישראל נ' רشك(עוצר)
14.7.2022
לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר
מטעם מדינת ישראל
נגד
הנאשמים לואי רشك (עוצר)

בא-כוח המאשימה: עו"ד שי עציון (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד אכרם חליחל

גזר דין

על-פי ההחלטה הדין מיום 10.3.2022 הנאשם, ליד 26.3.2001 (כבן 20.5 במועד העבירה וכיום כבן 21 ו-4 חודשים), הורשע בהתאם להודאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות **הצתה**, לפי סעיף 448(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובבעירית **תקיפה סתמה**, לפי סעיף 379 בחוק זה. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בעניין העונש.

ביום 3.7.2022 הוגש מטעם שירות המבחן הכספי לעונש בעניינו של הנאשם והטייעונים לעונש נשמעו בדיון מיום 7.7.2022

עובדות כתוב האישום המתוקן

2. על-פי חלקו הכללי של כתוב האישום, ניזאר הוא בןם של מונזר ונורה רشك (להלן - **המתלווננים**), הגרים ברחוב אל מונתאар בשכונת צור באחר בירושלים. נורה היא דודתו של הנאשם מצד אמו. בין הנאשם לבין ניזאר ישנו סכසוך שהחלה ארבע שנים קודם לאיורו שיתואר להלן, על רקע חילופי דברים בתגובה לפוסט שפרסמה סבתם, אולם בסאמ' בחשבון "פיסבוק" שלה.

3. במהלך איורו משפחתי, שהתקיים באמצע חודש ספטמבר 2021, באולם אירועים בא-ראם, שבו השתתפו הנאשם והמתלווננים, החלפו הנאשם וניזאר מבטים וחלפו האחד על פני השני. הנאשם שאל את ניזאר "מה אתה מסתכל" ודחף אותו בחזה בשתי ידייו, הכה בו מספר אגרופים בפניו ופגע בעיניו הימנית. בתגובה לכך, מונזר התקרבל אל הנאשם והכה מספר אגרופים בפניו ולאחר מכן עזבו המתלווננים את האולם האירועים ברכbam והנאשם "ידה אבנים עברם".

עמוד 1

בעקבות האירוע המתויר, העבIRO המתלוננים מסר אל הנאשם ובני משפחתו במספר הزادמנויות, כי ברצונם לעורר "סולחה", אך הם סורבו.

4. כעבור שבועיים, ביום 26.9.2021, סמוך לשעה 20:03 הגיע הנאשם לבתו ברכבו אל רחוב אל מונטאר. הוא עצר את רכבו ליד בית המתלוננים וירד ממנו עם בקבוק תבערה שהביא עמו ושאותו הדליק עוד ברכב. הנאשם ניסה לזרוק את בקבוק התבערה אל עבר חצר ביתם של המתלוננים, אך הבקבוק החל להתלך על גופו. הוא השלים אותו על הכביש וניסה לכבות את האש שהחלה להתפשט בבדיו, נכנס את רכבו, נסע לאחור מספר מטרים עד אשר האש כבתה ונסע אל היציאה מהרחוב.

סמוך לשעה 20:35 חזר הנאשם עם רכבו אל רחוב אל מונטאר מצויד בבקבוק תבערה נוספת. הוא עמד ליד בית המתלוננים, הציג את בקבוק התבערה הנוסף וזרק אותו אל חצר ביתם של המתלוננים. כתוצאה לכך, ניפץ בקבוק התבערה את השמשה האחוריית של רכב מסווג 'ሚצוביישי פג'ארו', בבעלותו של מונזרא, שחנה אותה עת בחצר ביתם של המתלוננים, חדר אל המושב האחורי שהتلך והאש החלה להתפשט. מונזרא שמע את הרעש, יצא אל חצר הבית עם נזיר ובאמצעות צינור מים כיבת האש שהחלה להתפשט ברכב.

تسקיר שירות המבחן

5. הנאשם בן 21 ו-4 חודשים, הוא הבן השלישי מתוך שישה. משפחתו גרה בעונטה אצל סבתו מצד אמו. אביו בן 54, עובד בעבודות מזדמנות. בעבר נשא האב בעונשי מאסר בשל עבירות רכוש ועבירות מס. האם עקרת בית. הנאשם נשר מהלימודים לאחר שמנוהה שנות לימוד ולדבריו, היה זה על רקע מאסרו של אביו והוצרך לסייע לפרנסת המשפחה. לדבריו, לצד עבודות שונות ובין השאר, בתחום השיפוצים, השלים תעוזת בגרות. כן טען, כי נמנע מהתחרבות לחברה שלילת וממעורבות בפלילים ואכן, אין לחובתו הרשות קודמות. הוא שלל שימוש באלכוהול ובسمים, למעט התנסות אחת. עם זאת, בעת ערכית תסקיר המעצר דיווח על צריכת סמים ממושכת יותר.

6. לדברי הנאשם הוא נמנע ממעורבות אלימה וכי הוא נוטה לפטור מחלוקת בדיור, אך הוסיף כי הוא מתקשה לשאת מזכים של פגיעה על רקע כבוד המשפחה. בעניין העבריות הנדונות טען, כי הרקע להן הוא סכסוך משפחתית, שהחל לאחר חילופי תגבות בראשת החברתיות ודברים שנכתבו כלפי אחותו, אך ציין כי היה קושי להבין אם היה גם סכסוך קודם בין בני המשפחה.

הנאשם הכיר באחריותו למשעו באופן חלקי, תיאר כי אף הוא נפגע, כי המתלונן תקף אותו וכי היה מעוניין בעריכת "סולחה". לדבריו, רצה לפגוע ברכבם של המתלוננים כדי להגן על כבוד משפחתו ובכך להציג להם גבול בשל הטעש שחש כלפים. הוא התקשה להסביר את מעשיו בהירות, לרבות את המשכם לאחר שנפגע בעצמו, אך לצד זה ביטא חריטה על מעשיו. הוא אף התקשה להתייחס להשלכות מעשיו, אך אמר כי יכול להימנע מהישנות הtentagot אלימה והבע שאיפה לניהל אורח חיים תקין ולהקם משפחה לאחר שחרورو מהמאסר. לדבריו, בני המשפחה ערכו "סולחה", ולא נותרו משקעים והוא אף הוא שלל רגשות טינה או רצון לנקמה במתלוננים.

כבר בעת ערכית תסוקיר המ Zucker הוציא הסכם "סולחה" מיום 12.10.2021, שעליו חתום שני הצדדים ואנשי נוספים, שעל-פיו המתلونנים מוותרים על זכויותיהם ותלוונותיהם כלפי הנאשם ומשפחותו ואף על תלום פיצוי. עם זאת, גם כי שלוש שנים קודם לכן ערך הסכם "סולחה", אך הצדדים לא שמרו על קשר ביניהם. מכל מקום, הנאשם טען, כי סלח למתلونנים וכי הוא מעוניין להתרצה בחייב ולהוותיר את הסכסוך מאחורי.

7. שירות המבחן התרשם כי עד האירוע הנוכחי, אורח חייו של הנאשם היה נורטובי, למורת העובדה שכבר בגין העיר נאלץ לעזוב את הלימודים כדי לסייע לפרנסת המשפחה. התנהלותו כלפי משפחתו מגוננת, תוך קושי בהפעלת שיקול דעת וכי התנהגותו אף מאופיינת בחוסר בשלות. גורמי הסיכון להישנות עבירות מצדיהם: רגשותו כלפי משפחתו וביחד בעניינים הנוגעים לכבוד המשפחה, עד כדי קושי בהפעלת שיקול דעת, בויסות רגשי וביכולת לשלוט בתנהוגותם. הוא אף עשוי לבטא עמדות המאפשרות התנהוגות לא נורטטיבית עם מרכיבים אלימים, ללא הבנת השלכות מעשיהם; זהותו לא מגבשת והוא בעל נטייה לריצוי הסביבה, באופן העשו להוביל לתנהלות פורצת גבול ותוקפנית; חומרת העבירות ומאפייניה, לרבות התכנון והתשומות המעשה; קושי בהכרה באחריות, תוך טשטוש התנהלותו וכוכנותו; הסכסוך המשפחי הממושך והamuozionai שהתלקח אף לאחר הסכם "סולחה" מהעבר. לעומת זאת, גורמי הסיכון לשיקום הם: גילו הצער; היעדר הרשות קודמות; תפקוד ללא דופי בעבר והעובדת שלדבריו, השלים את בחינות הבגרות חרף נשירתו המוקדמת מהלימודים; הבעת חרטה על המעשים ושלילת רצון לנקמה או לפגיעה במתلونנים; שאיפות נורטטיביות לעתיד.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהוגות אלימה מצד הנאשם היא ביןונית-גבוהה, בעוד שמצב הסיכון עבورو הוא סכום משפחתי או פגעה בכבוד משפחתו. כדי לאמוד את מידת הסיכון כיום, נדרשת פגישה עם המתلونנים, דבר שלא נעשה ולשם כך התבקשה ארכה נוספת בת חודש. אולם לנוכח התנגדות בא-כוח הנאשם לדחיה זו, אשר התבקשה לאחר המתנה בת ארבעה חודשים להגשת התסוקיר, שירות המבחן לא התבקש להשלימו.

הריאות לעונש

8. מטעם הנאשם הוגשו תעודה פטירה של סבו של הנאשם (נ/1); הסכם "סולחה" (נ/2); תמונת הרכב של המתلونנים שניזוק (נ/3).

מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

9. בא-כוח המאשימה עמד על כך שהעריכים המוגנים הנפגעים מעבירות הוצאה הם הסכנה הכרוכה בהוצאה ובאש

המתפשטת וכן החובה לשמר על גוףם ועל רכושם של המתלוננים.

בunny נסיבות העבירה טען, כי מדובר בשני ניסיונות הצתה, אחד אחרי השני. הראשון לא הצליח ואילו השני גרם להצתת הרכב, בעוד שהדבר נעשה על רקע סכסוך קודם.

10. בעניין מדיניות הענישה הנוגגת, הפנה בא-כוח המאשימה אל שני פסקי דין הבאים:

ע"פ 2745 אבו שארב נ' מדינת ישראל (8.8.2018) - הרשעה בעבירות הצתה במסגרת הסדר טיעון. מדובר בהצתת עסק לתיקון תקרים (פנצ'ריה). הנאשם צער נעדר הרשותות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 2 ל-5 שנים מאסר. הושתו 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

ת"פ (מחוז ירושלים) 36300-05-15 מדינת ישראל נ' דabaysh (15.3.2018) - שני הנאים הורשו לאחר שמיעת הוכחות בעבירות הצתה וחבלה בمزיד לרכב. הנאשם 2 הורשע גם בשימוש מהלכי משפט. רכב אחד הוצאה כליל ורכב שני הוצאה באופן חלק. לנאים 1 הרשעה אחת קודמת והנאם 2 נעדר הרשותות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 26 ל-48 חודשים מאסר. על שניהם הושתו 30 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למיתלון בסך 1,500 ל"נ. במסגרת הערעור הופחת העונש ל-26 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 3385/18 דabaysh נ' מדינת ישראל (27.5.2019)).

11. עמדת המאשימה היא כי על מתחם העונש להיות בין שנתיים לארבע שנים מאסר. בעניין מקום העונש בגדרו המתחם טוען בא-כוחה, כי מדובר בנאים צער, נעדר הרשותות קודמות, אשר הודה והכיר באחריותו. מנגד, שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות בינונית-גבואה להישנות עבירות דומות ולונכה הסכוסר הפעיל ושאר הנתונים שיפורטו בתסaurus, עולה רושם בדבר פוטנציאלי נפוץ להישנות עבירות. עמדת המאשימה היא אפוא, כי על עונשו של הנאשם להיות בתחום מתחם העונש וכן כי יש להשים עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי למיתלוניים.

טענות ההגנה

12. בא-כוח הנאשם טוען כי לא ניתן להקים מהפזיקה שאליה הפנה בא-כוח המאשימה, בהיותה עוסקת במקרים שונים וחוויות יותר. אחד עוסק בהצתת הרכב ואילו בשני דבר בהצתה לאחר תכנון, פריצה לחצר בית והצתת שני כלי רכב.

בא-כוח הנאשם טוען כי מדובר בנאים צער, נעדר הרשותות קודמות, שניהל אורח חיים נורמטיבי וכי זו הסתברות הראשונה בפליליים. הוא הכיר באחריותו למעשים בשלב מוקדם והביע חרטה. בעניין נסיבות העבירה טוען, כי הנאשם והמיתלון הם קרובי משפחה, שניהם צעירים, שנוצר ביניהם סכסוך על רקע פרטומים בראש החברתי וכי אירוע הצתה אירע על רקע הסכסוך שהחל שבועיים קודם לכן, עת המיתלון תקף את הנאשם בפני אנשים במהלך חתונה משפחתית. המשפחות גרות במרחק זו מזו. לטענת בא-כוח הנאשם, אף המיתלון נחקר במשטרת, אך לא הוגש נגדו

כתב אישום. כן טען, כי לרכיב שהוצאה נגרם נזק יחסית קל, כפי שעולה מההתמונות.

עוד טען בא-כוח הנאשם, כי לאחר האירוע נערך הסכם "סולחה" ומאז, למורת מעצרו של הנאשם, ישנים יחסים טובים בין המשפחות. לטעنته, מצער שלמרות הזמן הממושך שעמד לרשות שירות המבחן, הם לא הספיקו לשוחח עם המתלוננים, כפי שביקשו לעשות. כן טען, כי יש לשקל את העובדה שבמהלך מעצרו, השתתף הנאשם בקבוצות טיפוליות וכי התנהגותו הייתה ללא דופי. כמו כן ביקש לשקל את פטירת סבו החולה במהלך תקופה מעצרו של הנאשם ואת העובדה שנמנעה ממנו אפשרות השתתף בלווייה של סבו.

13. בעניין מתחם העונש טען בא-כוח הנאשם, כי יש לקבוע מתחם עונש אחד. לגבי עבירת התקיפה, ניתן היה להסתפק במאסר מותנה ובकנס. בעניין עבירות הצתה, ישנו מנגנון רחב בענישה, אך לטעنته, בדרך כלל נקבע מתחם עונש בין מאסר בעבודות שירות ל-22 חודשים מאסר בפועל, וזאת למעט מקרים חריגים שבהם מדובר בהצתת בית עסק או בית מגורים או שהיתה הרשעה בעבירות נוספות. בנסיבות הנדוניות טען, כי על מתחם העונש להיות בין 8 ל-20 חודשים מאסר וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחום מתחם העונש ולהסתפק בתקופה מעצרו.

14. בעניין מדיניות הענישה הנוגעת, הפנה אל פסקי דין הבאים:

ת"פ (מחוזי ירושלים) 69103-01-20 **מדינת ישראל נ' אבו סרחאן** (3.6.2021) (גזר דין שלו). הרשעה בעבירות הצתה בשל הצתת רכב. הנאשם צעיר ונדר הרשעות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 9 חודשים מאסר, לרבות בעבודות שירות, ל-24 חודשים. הושתו 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותניים, פיצוי למתלון וצו מבחן לשנה. העונש נקבע כאמור, בין השאר, לנוכח הנסיבות החיריגות של הסכסוך שהוביל למשעי הנאשם ובהתחשב בין השאר, בכך שהוא במעצר בית ממושך, במשך כ-16 חודשים, חלקו מלא וחלקו מעצר בית חלקו.

ע"פ 8435/17 **נפתלי נ' מדינת ישראל** (7.4.2017) - הרשעה בעבירות הצתה. מדובר בהצתת רכב על רקע חשד של מתלון קשור רומנטי עם גירושתו של הנאשם. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-22 חודשים מאסר. בהתחשב בנסיבות האישיות, במצבו הרפואי המורכב ובהרשעותיו הקודמות, הושתו על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותני, הופעלו 6 חודשים מאסר מותנה במצטבר ופיצויים למתלון בסך 4,000LN. בערעור נקבע כי המאסר המותנה יופעל בחופף ובמשך הכל 10 חודשים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 69603-11-18 **מדינת ישראל נ' סלאימה** (14.4.2019) (גזר דין שלו) - הרשעה בעבירות הצתה בשל הצתת רכב, שהסביר גם נזקים בבית. בשל קשיים ראיתיים, הוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי עונש המאסר יהיה לפחות 13 חודשים. בנוסף לכך הושתו מאסרים מותניים ופיצויים למתלוננים בסך 6,000LN.

ע"פ 6466/18 **ראג'אבי נ' מדינת ישראל** (1.5.2019) - הרשעה בעבירות הצתה בשל הצתת רכב, שלא נשraf כליל. ה�性ה הייתה באמצעות בקבוקי תבערה על רקע סכסוך. נקבע מתחם עונש בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ל-20 חודשים מאסר. עונשו של המערער הושווה לעונשם של שותפיו והועמד על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

דברי הנאשם

15. הנאשם אמר שהוא יודע שטעה וכי זו הפעם הראשונה שעשה צזו טעות. הוא לא חשב שיגיע למצב שבו יהיה במעצר. לדבריו, הוא נעשה עכשו על מעשיו וմבקש לרוחם עליו. זו העבירה הראשונה שעבר והוא מתחיב שזו אף תהיה האחרונה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

הערכיים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם

16. הערכיים החברתיים הנפגעים מUBEIRAT הוצאה הם שלום היחיד והציבור וההגנה על הקניין. חומרת העבירה נלמדת גם מהעונש המרבי הקבוע לצדקה, העומד על חמיש-עשרה שנות מאסר. לא אחת הודגשה חומרתה הרבהה של עבירה זו בעיקר בשל הסיכון הגלום בהוצאה, העובדה שהאש עלולה להתפשט ללא שליטה ולהסב נזקים לגוף ולרכוש המצוי בסביבת הרכוש שהוצאה. "בהוצאה טמון נזק הרסני, אש המתפשט באופן בלתי מבוקר זורמת הרס, ומסכנת את האדם ואת החיה, את הגוף ואת הרכוש. לא בצד עמד בית משפט זה על חומרת עבירת הוצאה, ודומה כי אין צורך להזכיר בכך מילים" (ע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל (2.2.2020), כבוד השופט ע' גראוסקובף, פסקה 6).

לנוכח חומרתה של עבירת הוצאה, לא אחת הודגש כי עבירה זו מחייבת החמרה בעונשה וכי בדרך כלל, העונשה בשל עבירה זו היא מאסר בפועל (ראו למשל, ע"פ 16/16 6720 מדינת ישראל נ' פלוני (3.7.2017), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9 והפסקה שם (להלן - ע"פ 6720 פלוני)).

עם זאת, אף נקבע כי בעבירות הוצאה ישנו "מדדינו ביןיהם של חומרה" ובהתאם לכך, גם מדרג בעונשה, אשר נקבע לנוכח נסיבותה של העבירה ובכלל זה, "הוצאה של נכס בנסיבות שאין לחושש כי הוצאה תתפשט לרכוש אחר; הוצאה של נכס שעלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר; הוצאה של נכס שיש בה פוטנציאלי לפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה של נכס בנסיבות הקרובות והמיידית של אדם, מה ש מגביר את פוטנציאלי הפגיעה בגוף ובנפש; הוצאה שגרמה בפועל לפגיעה בגוף ובנפש... מובן כי בתוך מדרגי ביןיהם אלה יש להבחין בין נסיבות שונות לחומרה או לפחות, כמו ערך הרכוש שהוצאה או מספר האנשים שעמדו תחת סיכון של פגיעה" (ע"פ 4036/13 אמארה נ' מדינת ישראל (5.10.2014), כבוד השופט י' עמידת, פסקה 6.).

בענייננו נראה כי מדובר בהוצאה במדדינו חומרה בניוני ובהתאם לכך, אף הפגיעה בערכיים המוגנים הייתה

בעוצמה בינונית.

מדיניות הענישה הנוגנת

17. בחינת הפסיקה שאליה הפנו בא-כוח הצדדים, כמו גם פסיקה נוספת, מעלה מנגד ענישה יחסית רחבה בנסיבות דומות, שבahn על רקע סכוסר קודם הוצאה הנאשם את רכבו של בעל ריבוי. כך בין השאר, עולה מפסיקי דין הבאים:

ע"פ 2360/2012 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.8.2012) - המערער, שלחוות הרשות קודמות, הורשע על-פי הודהתו בעבירות הוצאה ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. על רקע סכוסר שכנים הוציא את רכבה של שכנתו והפר צו הרחקה. בהתחשב בנסיבות החיריגות ובחן היותו סייען של כוחות הביטחון והיותו סובל מפוסט טראומה, הושתו עליו 21 חודשים מאסר בפועל ומאסר מוותנה.

ע"פ **16/2016 פלוני** - המשיב הורשע על-פי הודהתו בעבירות הוצאה ובעבירות איומים. הוא הוציא את רכבו של המתلون ואיים עליו על רקע חשו כי בת זוגו לשעבר מקימת עמו קשר רומנטי. נקבע מתחם עונש בין 2 ל-4 שנות מאסר. בהתחשב בהודהתו, היעדר הרשות קודמות, נוכנותו לפצות את המתلون, נסיבות חייו הקשות, מצבו הכלכלי שהורע, תמיכת קרוביו ותהליך השיקום שלו פנה ביוזמתו, הושתו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מוותנה וצו מב奸 למשך שנה. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחכר לשנת מאסר בפועל.

ע"פ 3941/19 **ממרם נ' מדינת ישראל** (2.10.2019) - המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות הוצאה, בשל הוצאה שלושה כלי רכב של שכנו. בשל קשיים ראיתיים, הוסכם כי המאשימה תעזור להשתת 14 חודשים מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, בתסוקיר החובי, בתהליכי השיקום, בתקופות המעצר ומעצר הבית הממושכות, בכר שהחצתה הייתה על רקע חניית המתلون בחניית אביו הנכה ופיקחי בסך 100,000 ₪ שילם למתרון, שעלה על שווי כל הרכב שהוציאו, עונש המאסר בפועל הוועמד על 13 חודשים, תוך קביעה כי אין מקום למאסר בעבודות שירות.

ע"פ 4052/15 **חיימוב נ' מדינת ישראל** (10.12.15) - המערער, נעדר הרשות קודמות, הורשע על פי הודהתו בעבירות הוצאה, לאחר שהוציא את רכבה של חברותו לשעבר של חברו. על-פי הסדר הטיעון נקבע כי העונש המרבי יהיה 20 חודשים מאסר בפועל. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-26 חודשים מאסר. העונש הוועמד על 12 חודשים מאסר בפועל.

נסיבות העבירה

18. נסיבות מעשי העבירות אשר נשקלו, הם אלו: **ראשית**, עבירת החצתה נעbara לאחר תכנון מוקדם. אף לאחר שהנאשם עצמו נפגע מעשייו, הוא דבק בהם והמשיך בהם בכר שוחר עם בקבוק תבערה נוסף כדי להשלים את החצתה שתכנן. בעניין עבירת התקיפה, אף אם הנאשם ראה במבטיחו של ניזאר משום התגורות, בפועל הנאשם הוא זה שהחל בתקיפה הפיזית; **שנייה**, הרקע לעבירות היה התכתיות ברשות החברתיות, שאוthon חוווה הנאשם כפוגעות

במשפחותו, אולם אףלו ראה בכך מושם התגורות, אין צורך לומר כי הדבר אינו יכול להצדיק מעשה חמור של הצתה רכוש, שתוצאותיה עשויות להיות מסוכנות; **שלישית**, הנאשם עבר את העבירה לבודו. חזקה עליו שהבין את משמעות מעשיו ואת חומרתם ואף יכול היה להבין את הפסול שבמעשיו. מילא הוא אף יכול היה להימנע מהם; **רביעית**, הנזק שנגרם מההצתה היה צפוי. אלמלא כיבו המתלוננים את האש, אף עלול היה להיגרם נזק חמור מזה שנגרם בפועל.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכון

19. לאחר שקידת מכלול השיקולים, לרבות עיקרונות ההלימה, העריכים החברתיים שנפגעו מעשה העבירות ומידת הפגיעה בהם, תוך שקידת מדיניות הענישה הנוגה ושקידת הנסיבות שבהן נעברו העבירות, כפי שכל אלו פורטו לעיל, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין **שנים עשר חדש לעשרים וארבעה חדש מס' מאסר בפועל**.

גזרת עונשו של הנאשם

נסיבותו של הנאשם (שאין קשרו במעשה העבירה)

20. נסיבותו של הנאשם אשר נשקלו, הן העובדה שהנאשם צער, שניהל אורח חיים נורטטיבי והוא נעדר הרשותות קודומות. כאמור בתסקיר, אף ניכר כי רצונו להניח לסתורו שהיה, לשיקם את חייו לאחר מסרו, לניהל אורח חיים נורטטיבי ולהימנע מכל מעורבות פלילית נוספת, כפי שאף אמר בבית המשפט. כן נשקלו נסיבות חייו המורכבות, שבעתין נאלץ להפסיק את לימודיו בשלב מוקדם מady לסייע בפרנסת המשפחה. כמו כן ניתן משקל להודאותו, להכרתו באחריות למעשים, גם אם שירות המבחן ציין כי ניכר שהכרתו זו היא חלקית. כן ניתן משקל לחרטה שהנאשם הביע לפני שירות המבחן ושוב בבית המשפט.

מנגד, ניתן משקל גם לגורם הסיכון שעלייהם עמד שירות המבחן, כמפורט לעיל, בעיקר לעובדה שניכר כי הסיכון טרם שכך לחוטין וכי כתענת בא-כוח המאשימה, ישנו פוטנציאל נפוץ להישנות אירועים כלפי המתלוננים, העולמים להסלים למצב אחרים.

21. לבסוף, לא נראה כי יש בהסכם הסולחה שעיל-פי הנטען נערך, כדי להעלות או להוריד. דומה כי אף שירות המבחן לא ייחס לכך משקל רב, בין השאר, על רקע סולחה קודמת שנערכה בין משפטת הנאשם לבין המתלוננים לפני מספר שנים, אשר נראה כי לא החזיקה מעמד.

למעלה מהדרosh יוער, כי אמן ישן גישות שונות בעניין המשקל שיש לתת להסכם סולחה, אך דומה כי בדרך כלל הגיעה בפסקה היא כי זהו כל-ibr-משפט שמטרתו פיסוס בין הנזדים, אך משקלו לעניין קביעת העונש מוגבל ומוסquit (ע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (5.11.2019), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 22-21 (להלן - עניין סובח). כן רואו סקירה נרחבת של הפסקה והספרות בעניין הסכמי סולחה בע"פ 6496/21 **ריין נ' מדינת ישראל**

(20.12.2021), כבוד השופט ג' קרא, פסקאות 13-15 (להלן - **ענין ריאן**). נראה כי הגשה המקובלת בפסקת בית המשפט העליון היא כי לא רק שמשמעותם של הסכמי סולחנה מועט, אלא שף אין תחת משקל להתחייבותיהם של נפגעים במסגרתם לחזור בהם מהתלונות שהגישו. על הוראות מסוג זה נאמר, כי הן מעין " **הפרטת ההליך הפלילי**", פגעה באינטרס הציבורי, בהרתה מפני ביצוע עבירות דומות והשלמה עם מעגל האלים שקדם ליישוב המחלוקת "בדרכי שלום" (ענין ריאן, פסקה 14; ענין סובח, פסקה 22).

גזרת העונש המתאים לנאים

22. שkeitת כלל השיקולים שעליהם עמדנו, תוך איזון ביניהם ותוך שkeitת טענותיהם של אי-כוכם של המאשימה ושל הנائم, מובילים לכך שעונשו של הנائم יהיה בתחום מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שיישמש גורם מرتיע מפני חזרתו לעבר עבירות מהסוג שבahn הורשע ותוך חייבו בפייצו המתלוננים.

בעת קביעת הפיizio, ניתן משקל להיקף הנזק שנגרם בפועל וכן לכך שכידוע, הפיizio אינו ממזכה את כלל הسعدים האזרחיים וכי בעיקרו, זהו פיizio בעל הבית חינוכי-ערבי.

גזר הדין - סיכום

- .23. עונשו של הנائم יהיה אפוא, ככללו:
- א. מאסר בפועל למשך שנים-עשר חודשים, החל מיום מעצרו ביום 27.9.2021 (במקרה של סתרה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס).
 - ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנائم ישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבר עבירה עבירה הצטה, עבירת אלימות או עבירת רכוש מסווג פשע, או ניסיון לעבר עבירה כאמור.
 - ג. מאסר מותנה למשך חודשים. הנائم ישא עונש זה אם תוך שלוש שנים מיום שחררו מן המאסר עבר עבירה אלימות או עבירה רכוש מסווג עונן, או ניסיון לעבר עבירה כאמור.
 - ד. פיizio למתלוננים בסך 4,000LN. הנائم רשאי לשלם את הפיizio בעשרות תשלוםומי עוקבים, רצופים ושווים, החל מיום 1.9.2022.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמשה ימים.

ניתן היום, ט"ו בתמוז התשפ"ב, 14 ביולי 2022, במעמד הנאשם ובאי-כח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**